

Rok 29.

Przedpłata na pocztach: kwartalnie 1,25 msk., z odnośzeniem do domu 1,62 msk. — Inzeraty od wiersza drobnego 25 fen. — Reklamów się nie zwraca. — Ekspedycja ulica Posadowskiego 39.

Telefon Redakcji: 1142
Poznań, czwartek 12 stycznia 1911.
Telefon Ekspedycji: 1018

Przedpłata w Poznaniu: kwartalnie 1,20 msk. z odnośzeniem do domu 1,45., miesięcznie 40 f., z odnośzeniem 50 fen. — „Wielkopolanin“ wychodzi codziennie. — Redakcja ul. Dolna Wąłowa 1.

Nr. 9.

ODEZWA.

Spoczął snem wiecznym, przedwcześnie z grona naszego wyrwany, na wzgórzu cmentarza mogiłańskiego, najlepszy syn narodu, wielki kapłan - obywatel, mistrz i nauczyciel społeczeństwa, istny król czynu

ś. p. X. Patron Wawrzyniak.

Nad grobem Jego pochylili się całego kraju sztandary, aby uczcić przez Opatrzność zesłanego nam Meża, a naród ślubował, że według Jego myśli, które tak hojnie siał na drogach swojego życia, będzie i nadal pracował.

Myśli więc Jego żyć będą nieśmiertelne w Jego wielkich i niespożytych dziełach.

Ale dla następnych pokoleń godzi się nam i postać Jego zachować, tak krzepką i dzielną, jak Jego duch.

Niechaj więc stanie Jemu na cześć a narodowi na pożytek pomnik, kuty w śpiżu lub marmurze, godny Jego czynów, któryby w dalekie wieki głosił Jego zasługi.

Niechaj ci, co po nas przyjdą, oglądają chociaż w rzeźbionej postaci Meża, który umiał pobudzić społeczeństwo do twardej pracy zarobkowej, ale i do rzetelnego umiłowania swoich ideałów. Niechaj też wyczytają następne pokolenia, że umieliśmy wdzięczność i cześć okazać za poświęcenie i zasługę.

Niewątpliwie parafia mogiłańska postawi ś. p. X. Wawrzyniakowi, proboszczowi swemu, na miejscu, które Żmarły sam sobie wybrał na miejsce wiecznego spoczynku, odpowiedni grobowiec. Mogiła Jego będzie ozdobą i chlubą wielkopolskiej ziemi i przez długie lata celem pielgrzymki wdzięcznych synów narodu.

Gdy jednak praca ś. p. X. Patrona nie kończyła się w obrębie parafii, gdy służyła całemu narodowi, gdy wszystkie warstwy społeczeństwa sprzątały jej plony, czyż nie jest właściwą rzeczą, aby całe społeczeństwo wspólnymi siłami w stolicy Wielkopolski poświęciło Mu wspólny pomnik jako wiekisty hołd królowi czynu?

Przekonani, że wyrażamy w słowach powyższych uczucia całego społeczeństwa, wzywamy gorąco my niżej podpisani członkowie i przedstawiciele różnych organizacji, którym ś. p. X. Patron niósł w ofierze pracę i siły swoje, do szerzenia wieści i popularyzowania myśli o konieczności wzniesienia wielkiego pomnika ś. p. X. Prałatowi Wawrzyniakowi.

Niegodny byłby naród mieć wśród siebie takich mężów, gdyby nie umiał

czcić należycie i następnym wiekom przekazywać ich wdzięcznej pamięci.

Ofiary, które zalecamy zbierać na pomnik i ew. fundusz ś. p. X. Patrona przy każdej nadarzającej się sposobności, uprasza się przesyłać do Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, bądź to wprost, bądź to za pośrednictwem pism polskich.

Poznań, dnia 30 grudnia 1910.

Komitet pomnikowy.

Dr. Rzepnikowski, X. St. Adamski, prezes. wiceprezes.

K. Kościński, sekretarz.

X. Barczewski, Brunswald Pr. W. Berkan Władysław, Berlin. Bogulinski, Sroda. X. dr. Billtewski, Wolfsburg Pr. W. Kaźmierz Brownsford, Poznań. Szambelan St. Cegielski, Poznań. Józef Chlapowski, Rzegocin. Czapla, adwokat, Bytom. Chrzanowski, Gozdawa. St. Chociszewski, Poznań. X. Oficjał dr. Dalbor, Poznań. Kaźm. Donimirski, Ramzy. Julian Dziembowski, Sosnowiec. Czesław Dutkiewicz, Srem. Dr. Englich, Poznań. Eckert, Bytom. Dr. M. Głowacki, Poznań. Dr. Hacia, Poznań. Dr. Jackowski, Wronczyn. Wład. Jerzykiewicz, Poznań. X. Prałat dr. Jażdżewski, Sroda. Dr. Jan Karchowski, Xląg. Fr. Krajna, Poznań. Wojciech Kandziora, Opole. X. dziekan i radca W. Kotecki, Poznań. Mieczysław hr. Kwilecki, Oporowo. Dr. Krzyżankiewicz, adwokat, Królewska Huta. St. Kryslawicz, Poznań. Dr. Kryslawicz, Poznań. Dr. Kubacz, Gdańsk. Br. Koraszewski, Opole. Dr. Łaszewski, Grudziądz. X. Prałat Laubitz, Inowrocław. X. kan. Lisiecki, Poznań. X. Łosiński, Sierakowice. Jan Leitgeber, Poznań. Roman Leitgeber, Poznań. Stan. Malinowski, Srem. Dr. Mizerski, Poznań. Napierański Adam, Bytom. J. Polczyński, Wysoka. J. Paczkowski, Poznań. Dr. Piskorski, Bydgoszcz. Paczkowska, Poznań. Leon Pluciński, Swadzim. C. Ratajski, Raciborz. Dr. Rostek, Raciborz. Różycki, Swiecie. Raszewski, Jasień. Dr. Seyda, Katowice. Stanisław Sikorski, Wielkie Chełmy. Dr. H. Święsicki, Poznań. X. dr. Sychowski, Śliwice. A. Słomińska, Poznań. X. Prałat Stychel, Poznań. X. dr. Surzyński, Kościeln. Stańczak, Koźmin. Władysław Tomaszewski, Poznań. J. Wilkowski, Castrop M. Włoczkowski, Poznań. X. dr. Wolzgieier, Pieniążkowo.

Bojkot.

Hakatyści wydali spis niemieckich firm i przedsiębiorstw — dołączając do spisu firm niemieckich także te firmy

polskie, których właściciele mają niemieckie nazwiska.

Ma to być ostrzeżeniem dla Niemców, aby nie pozwolili się złudzić nazwiskiem niemieckim i nie kupowali u tych firm.

Na wstępie podają hakatyści także wskazówki: (wskazówki te podajemy w w polskim przekładzie):

Uwaga!

Składy, które na godłach firmowych mają przed nazwiskiem posiadacza wyraz: **właściciel** (Inhaber) są zwykle polskie.

Polskie Towarzystwo rabatowe „Hermes“, Spółka z ograniczoną poręką, wydaje zielone znaczki rabatowe.

Książeczkę Hakaty można nabywać bezpłatnie przy ul. Wiktorji 23.

Jako zagrzewkę dla swych landsmanów umieścili Hakatyści, co następuje:

Pamiętaj, że jesteś Niemcem!

Polska kwestja stała się dziś nieczem innem tylko walką gospodarczą pomiędzy obu narodowościami. Gospodarczo silniejszy zatrzyma pole bitwy. Polacy, którzy to wiele wcześniej poznali niż Niemcy, już od dziesięć lat skupiali swych druhów do tej walki gospodarczej i otwarcie nawoływali i w czyn zamieniali bojkot niemieckich handli. My, Niemcy, wstrzymywaliśmy się na razie z nadmiaru poczucia sprawiedliwości — (!!! — proszę się nie śmiać! Przyp. Red.) od przeciwojki, stanęliśmy wobec nie mającej miary agitacji polskiej z bronią u nogi i staliśmy się świadkami najcięższych, gospodarczych klęsk po naszej stronie. Od pewnego czasu walka gospodarcza z polskiej strony w sposób wprost zastraszający się zmieniała w wielką walkę i fanatyzm. Pisma (polskie) organizacje różnego rodzaju, Towarzystwa itd.) wzywają głośno i przenikliwie do bezwzględного bojkotu przeciw Niemcom. (Patrz „Polenspiegel“) Kobiety polskie wstąpiły również otwarcie w szranki bojowe i potężnie podnoszą w tej walce widoki polszczyzny. To nam powinno usilnie być na pamięć, abyśmy — idąc za wskazaniem samozachowawczości — się skupiali i dalsze zagrożenie niemieckich kół zarobkowych stanowczo i wytrwale odpierali; czas najwyższy!

Następuje apel do Niemców i Niemek:

Wspierajcie niemiecki handel i niemiecki przemysł, poświęcając tę lub ową drobną korzyść.

Kupujcie u niemieckiego kupca, każeć robić u niemieckiego rzemieślnika, nie sprządzajcie towarów z po za granic miasta!

Ale niechaj też niemiecki przemysłowiec płaci wierność wiernością! Niechaj będzie i rzetelną robotą, punktualność w dostawie i grzeczność w obchodzie w interesie!

Po kilku wskazówkach, że spis należy mieć zawsze przy sobie, aby się informować, kto Niemiec, a kto Polak, kończy się odezwa następnym zdaniem:

„Każdy na kresach wschodnich zamieszkały Niemiec musi popierać niemieczyznę. To jest jego chluba narodowa. (Tak rzekł pruski minister spraw wewnętrznych w sejmie pruskim dnia 15go lutego 1895 r.)“

Tyle odezwa Hakatystów.

Nie będziemy zbijać twierdzenia, że myśmy rozpoczęli bojkotowanie niemieczyzny. Do bojkotu zmusiło nas po prostu postępowanie rządu pruskiego, który ścieśniając nam na wszelki możliwy sposób pole zarobkowania, zmusił nas do samopomocy.

Bardzo dobrem jest, że Hakatyści przypomnieli nam słowa pruskiego ministra spraw wewnętrznych z roku 1895. Słowa te są pośredniem wezwaniem do walki przeciw nam — słowem — potwierdzają się słowa nasze, że rząd jest wobec nas partją.

Co czynić wobec bojkotu niemieckiego, o tem chyba obszerniej mówić niema potrzeby. Skupiać się nam trzeba i swoich popierać!

Sejmowe Koło Polskie.

Po posiedzeniu Izby posłów Koło Polskie odbyło posiedzenie, na którym obrano:

prezesem X. prałata dr. Jażdżewskiego, zastępcą prezesa p. dr. Chlapowskiego, sekretarzem p. dr. Niegolewskiego, zastępcą sekretarza księdza Styczynskiego, do komisji budżetowej X. dr. Jażdżewskiego, do komisji petycyjnej X. Kapitzę.

Jenerał Kuropatkin. niedoszły pogromca Japończyków jako „pogromca“ Polaków.

Głośny specjalista od odwrótów w porządku, b. wódz „refterady rosyjskiej z Mandżurji i b. minister wojny, słowem jenerał Kuropatkin, wstąpił na arenie publicystycznej. Naprzód wystąpił, jak wiadomo, w roli historyka, pisząc urzędowe sprawozdanie z przebiegu kampanji, potem prowadził obszernie polemiki z różnymi jenerałami, którzy też jego zdolności w wątpliwość podali, wreszcie... sięgnął po laury publicysty i napisał rzecz pod obłecającym tytułem: „Rosja dla Rosjan.“

W pracy tej odniósł istotnie zwycięstwo nad logiką i zdrowym rozsądkiem, to też warto poświęcić jej kilka uwag, tembardziej, że Kuropatkin zajmuje się tu bardzo obszernie Polakami i sprawą polską.

Odkrywszy na wstępie „intrygę angielską“, która zdaniem b. wodza armii rosyjskiej była jedyną przyczyną jej pora-

żek, Kuropatkin przechodził do tak popularnego dziś w Rosji tematu „wrogów wewnętrznych“, t. j. „obcoplemieńców“ wogóle, a Polaków w szczególności i im wypowiada wojnę...

„Inorodcy“ i cudzoziemcy, — pisze Kuropatkin — również i solidarni z inorodcami Rosjanie, przynosiłi zawsze państwu olbrzymie szkody, bałamućli świadomość rosyjską, podkopali historyczne podstawy samowładztwa, prawosławia i narodowości i „doprowadzili plemię rosyjskie nie do wzmożenia, ale do osłabienia pod względem duchowym i materialnym“.

Tu nasuwa się kwestja, kogo właściwie rozumieć przez miano cudzoziemców?

Na szczęście autor sam ustala terminologię.

„I w armji rosyjskiej i na innych polach — pisze — jest już bardzo dużo Polaków, którzy uważają Rosję za swoją ojczyznę, kochają ją, mówią w domu tylko po rosyjsku, żenią swoich synów i wydają swoje córki tylko za Rosjan. Ten żywioł polski jest naturalnie tylko pożyteczny dla Rosji. Tak samo pożyteczni są Niemcy, którzy „dawno już się zrusyfikowali, przyjęli prawosławie, zapomnieli mówić po niemiecku i pożenili się z Rosjankami...“

Trzeba więc być tylko renegatem, ażeby stracić odrazu wszelkie wady obecnej krwi. Takie „obce żywioły“ przestają być obcymi, już nie zagrażają historycznym podstawom ani bałamućli świadomości rosyjskiej, już nie osłabiają plemienia rosyjskiego, ale wzmacniają, ba, może nawet — „uszlachetniają!“ Tylko trzeba być — renegatem...

Inorodcami zaś i cudzoziemcami we właściwym tego wyrazu znaczeniu, są zdaniem Kuropatkina tylko ci, którzy nie chcą się wyrzec ani swej mowy, ani religji. Naprzykład Polacy, którzy wykorzystawszy jaknajbardziej możliwość kształcenia się w szkołach średnich i wyższych, zaczynają w zatrważający sposób wypierać Rosjan. Nie mówię tu o Polakach — zastrzega się p. Kuropatkin — którzy zaczęli uważać Rosję za ojczyznę (!), bo to nasi bracia; mówię natomiast o Polakach, którzy demonstracyjnie (!) zachowują swój język: nawet w urzędach mówią głośno po polsku, nie mówiąc już o bufetach i peronach kolei żelaznych... Przyjmowanie takich Polaków na służbę przez koleje rosyjskie, do sądu i na inne urzędy — uważam za wielki błąd.“

Pan Kuropatkin wogóle zdaje sobie sprawę, jak trudne stawia żądanie. „Gdyby w roku 1815 — pisze — nie przyłączono do Rosji krajów polskich, zasiedlonych całkowicie przez Polaków, można by było zlać (!) pozostałych na ziemach rosyjskich Polaków z ludnością rosyjską. Ktoby zaś sprzeciwiał się temu, tego należałoby wyodrębnić jako cudzoziemca, zamknąć przed nim rosyjskie zakłady naukowe, nie wpuścić na służbę i do rządów sprawami, dotyczącymi plemienia rosyjskiego“.

I oto mamy — słusznie powiada „Głos Narodu“ — cały prawie program rosyjskiego eks-ministra i eks-wodza: zlewać inorodców z plemieniem rosyjskim — wszelkimi sposobami, a kto się nie „zleje“, temu zagrozić represjami i wsadzić do kozy.

Ala też tutaj leży tragizm sytuacji. Gdyby „inorodcy“ byli nieleżni, można by na wszystkich dokonać jakiejś egzekucji, a w końcu każdemu dać strażnika, ażeby pilnował procesu „zlewania się“ delinkwentów z roszawcami kar i represji...

Ala jakże tu wsadzić do kozy całą Polskę, Finlandję, Kaukaz i t. d.? A iluż to strażników na to potrzeba?... Na to

nie wystarczy z pewnością cała armia rosyjska, choćby pod wodzą samego Kuropatkina...

Walne Zebranie Tow. Młodych Przemysłowców

odbyło się w poniedziałek, przy udziale przeszło 200 członków. Zagali prezes p. L. Miklaszewski, przewodniczył pan W. Witkowski.

Sprawozdanie z stanu kasy skarbnik p. Pluciński. Dochodu było w roku ubiegłym 5 700,56 marek, rozchodu 4,179,58 mk., pozostaje nadwyżki 1,520,98 mk. z nadwyżką 24 624,73 mk. z lat przeszłych wynosi ogólny stan kasy mk. 26,145,71.

Obszerną dyskusję wywołał projekt zarządu, aby 25 tysięcy marek przełać do funduszu rezerwowego. Wniosek ten przeszedł.

W r. z. wypłacono rodzinom zmarłych członków 1000 mk.

Do zarządu wybrano pp.: L. Miklaszewskiego prezesem, W. Ruczkowskiego sekretarzem, Bol. Wybieralskiego zast. sekr., Cz. Gołębińskiego skarbnikiem, L. Kociłkowskiego bibliotekarzem, Fr. Ławiała, R. Bociańskiego i T. Woźniackę.

Poczem wybrano ośmiu delegatów do Związku.

W sprawie cel ochronnych rolniczych.

W przyszłej sesji parlamentu omawiane będą nowe traktaty handlowe. Będzie też mowa o ochronnych cłach rolniczych.

Myśmy kilkakrotnie o tej sprawie pisali — lecz ciekaw jesteśmy, jak na sprawę tę zapatrują się szczególnie mniejsi gospodarze.

Upraszamy naszych czytelników z kół włościańskich, aby w sprawie tej zechcieli się wypowiedzieć.

* Z Warszawy donoszą, że Najprzew. X. Arcybiskup Polski dogorywa.

Wiadomości polityczne.

Niemcy. Berlin 10 stycznia. We wtorek około południa zebrał się sejm pruski na białej sali zamku, by wysłuchać mowy tronowej, czytanej tym razem przez prezesa pruskiego ministerstwa, p. Bethmanna-Hollwega, w zastępstwie króla pruskiego. Mowa nie zawiera żadnych ważniejszych politycznych zapowiedzi. Na wstępie powiedziano, że finanse się poprawiły, ale nie starczą na pokrycie rozchodów. Ma się przygotować znaczniejsze fundusze na rozszerzenie sieci kolejowej, kolejek drugorzędnych. Celem rozwoju stwarzających komunalnych opracowano odnośnie projekt do ustawy. Po omówieniu spraw miasta Berlina i niezadowolonej noweli do nadreńskiej ordynacji gminnej, zapowiedzianem jest uproszczenie w administracji urzędów. Dalej się też będzie prowadziło wewnętrzną kolonizację i meliorację niekulturowanych bagien i pustkowi. Zamierzona też jest lepsza piecza nad zdrowym cielesnym rozwojem młodzieży. System szkół uzupełniających ma być rozszerzonym. Odnośnie ustawy przedłożone będą sejmowi. — Po powitaniu posłów i wyrażeniu życzenia, aby ich praca stała się owocną, otwiera p. Bethmann-Hollweg sesję sejmową. — (Z sejmiku pruskiego.) Sesję sejmową otworzył marszałek Kró-

cher. Etat przedłożył sejmowi pruski minister finansów, dr. Lentze. — Marszałek doniósł, że rząd na razie nie może dać odpowiedzi na interpelację, co czynił, aby zapobiedz szkodom, wyrządzonym w winicach, przez różne grybki i owady. Przedstawił rachunki za r. 1907, rozwiódł się nad wydatkami i dochodami roku 1909, a w końcu dał zestawienie budżetu na r. 1911. Rachunki r. 1907 zamknęto niedoborem 72 milj. A rok 1908 wykazał 209 milj. deficytu. Na rok bieżący przewidziano 29 milj. niedoboru. Następne posiedzenie w sobotę o godz. 11. Na porządku obrad: wybór marszałka i wicemarszałka oraz dalsze rozprawy nad budżetem.

— Berlin 10 stycznia. Izba Panów wybrała na pierwszym posiedzeniu dalsze rozprawy nad budżetem.

— Berlin 10 stycznia. (Z parlamentu.) Sesję otwiera marszałek, hr. Schwerin z Lewic, poświęcając wspomnienie zmarłemu posłom a mianowicie dingoletniemu marszałkowi parlamentu hr. Ballestremowi. Parlament przystąpił do dyskusji nad interpelacją wniesioną przez wolnomyślnych w sprawie zniesienia podatku na zapalki. Interpelację uzasadnia poseł Enders. Odpowiada na nią sekretarz stanu Wermuth. Na wniosek wolnomyślnych uchwalono omawianie interpelacji. Przemawiał centrowiec hr. Oppersdorf, nac. liberali dr. Osann i konserwatysta dr. Hahn, wszyscy stając na stanowisku zastępcy rządu, przedw. zniesieniu uchwalonego podatku, uznając równocześnie niekorzystne położenie odnośnego przemysłu, które trzeba się starać naprawić. O godz. 7 wieczorem przyjęto wniosek o odroczenie. Po dłuższej dyskusji zgodzono się na dalsze omawianie interpelacji w środę dn. 11 bm.

Anglja. Londyn. Wśród bandytów rosyjskich, którzy należeli do bandy ostrzeżwanej przez policję na ul. Sidney-street należał także niejaki Greabscheid, zwany także Woronciewem. W r. 1905 przybył on do Warszawy, gdzie komitetowi rewolucyjnemu proponował swoje usługi. Kiedy jednak komitet propozycję Woronciewa odrzucił, nie mając do niego zaufania, ten utworzył bandę ekspropriatorów, która na własną rękę rabowała i mordowała. 12 członków tej bandy aresztowano i powieszono. Reszta wraz z wodzem uciekła do Londynu. Także drugi bandyta, zwany Piotr Krawiec, „działal“ w Rydze w r. 1907. Stąd uciekł do Londynu. Trzeci aresztowany za udział w morderstwie w Hondditsch był ubrany bardzo elegancko i miał na palcach bardzo kosztowne pierścienie. Policja podejrzewa, że w tym ostatnim odkrycia osobnika, który przez wielu innych ma na sumieniu także zbrodnie na tle seksualnem.

Hiszpanja. Melilla. Gdy król Alfons onegdaj wysiadł na ląd w towarzysztwie prezydenta gabinetu Canalejas oraz ministrów wojny i marynarki, ludność urządziła mu żywą owację. Po Te Deum udał się król do ebozu. W świetnym pochodzie reprezentowane były także szereg okoliczne przez swoich wysłańców. Przez całą drogę witał króla zebrany tłum Hiszpanów i tubylców. W obozie przedefilowała przed królem policja, złożona z tubylców.

— Melilla. W obecności króla poświęcono mauzoleum dla żołnierzy, poległych w kampanji w Riff. Król przyjął na posłuchaniu generała francuskiego Tute, którego prosił, aby zakomunikował francuskiemu rządowi serdeczne pozdrowienie.

Mimo dręczącego ich smutku i niepokoju, dzieci na ten widok wybuchnęły śmiechem.

— Podobają mi się malcy choć niezgrabne — oświadczyła skłonna do optymizmu dziewczynka — to zapewne dzieci tutejszych mieszkańców?

— Tak — odparł pewny swoich wiadomości etnograficznych Hektorek —

Subhasty w styczniu.

Dnia 13 na sądzie w Srodzie o g. 10 posładość w Krzyżownikach nr. 12 Melchiora i Marjanny Lublaków (obsz. 15,02,55 ha.)

Dnia 13 o g. 10 na sądzie w Poznaniu posładość w Flabianowie nr. 94 Andrzeja Heigelmana (obsz. 0,25,54 ha.)

Dnia 13 o g. 10 na sądzie w Wieleńcu posładość w Gulezu Jakóba i Apolonji z d. Gadzińskiej Gawrochów. Nr. 45 A. ogród obsz. 0,17,70 ha, nr. 6 C. zabudowania i ogród obsz. 0,12,19 ha.

Repertuar Teatru Polskiego w Poznaniu.

— W środę 11 stycznia po raz siódmy „Baron cygański“, operetka w 3 aktach J. Straussa. Ceny operowe. Abonament ważny.

— W czwartek 12 stycznia po raz 13 „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda. Ceny operowe. Z powodu Sejmiku Spółek Zarobkowych abonament uchylony.

— W piątek, dnia 13 stycznia po raz 4 „Sokół“, komedia heroiczna z czasów renesansu polskiego w 6 odsłonach J. Grabowskiego. Ceny dramatu. Abonament ważny.

— W sobotę, dnia 14 stycznia po południu o godz. 3 przedstawienie dla dzieci po raz 14 „Lalka“, operetka w 3 aktach H. Audrana. Ceny popołudniowe.

— W sobotę wieczorem po raz pierwszy „Walka kobiet“, komedia w 3 aktach E. Scribe i Legouve. Ceny dramatu. Abonament uchylony.

— W niedzielę dnia 15 stycznia po poł. „Krakowiacy i Górale“. Ceny popołudniowe.

— W niedzielę wieczorem po raz ósmy „Baron cygański“, operetka w 3 aktach J. Straussa. Ceny operowe. Abonament ważny.

W przygotowaniu „Luksemburg“, operetka w 3 aktach F. Lehara.

Bilety można poprzednio nabywać w Domu Towarowym K. Ignatowicza za dopłatą 10 fen.; w dniu przedstawienia zaś w kasie teatru. Kasa teatru otwarta od 11 do 1 w poł. i od 6 do 9 wiecz. W niedzielę i święta od 11 i pół do 1, od 2 do 4 w południe i od 6 do 9 wieczorem.

Abonament na 12 przedstawień nabywać można w Domu towarowym p. Ignatowicza w Starym Rynku.

Wiadomości z bliska i z daleka.

Poznań, dnia 11 stycznia 1911.

Uczmy dzieci czytać i pisać po polsku!

* **Biuro Związku Narodowego** znajduje się przy ulicy Dolnej Wąlowej nr. 1 na I piętrze. Biuro jest otwarte we wszystkie dni powszednie z wyjątkiem roboty od 4—5 po południu.

Walery Lebiński,

Główny sekretarz Związku Narodowego

* **Biuro „Straży“** znajduje się przy ulicy Ryckiej nr. 12 na wysokim parterze. Biuro jest otwarte od godziny 12—2 w południe i od 5 i pół do 6 i pół wieczorem. Telef. nr. 1640.

Dr. F. Schroeder, ul. Rycka 12.

* **Pokwitowanie.** Za łaskawem pośrednictwem „Dziennika Poznańskiego“ złożono trzecią ratę na pożyczkę imienia hr. Benzelstjerna Engeströma 490 mk. — procenta z złożonych pieniędzy w Banku Związku Spółek Zarobkowych do dnia 31 grudnia 1910 roku uczynili mk. 15,30. Dotąd złożono razem 2926,45 mk. — W imieniu wydziału opiekuńczego Stacji Sanitarnej w Kobylnicy kwitując z odbioru, składamy serdeczne podziękowanie wszystkim ofiarodawcom — ponawiając naszą prośbę o nadsyłanie dalszych ofiar.

Marja Haza Radlic. Elżbieta Stablewska.

GARBUSEK.

(Ciąg dalszy.)

Słońce wstało już oddawna, roztaczało złociste promienie po drzewach, na których skrzeczały papugi i gruchały zielone gołębie wysp moluckich. Nastal dzień rozkoszny; krople rosy błyszczały jak brylanty; kwiaty podnosiły w górę łodygi, rozkwitając kielichy pełne aromatycznej woni. Cudownem było to przebudzenie natury, poprzedzające ocknięcie się małych zbłągów.

— Oh! śliczne moje aniołki — wołałby Tatuowany z rozrzwienieniem, gdyby mógł widzieć swoich małych przyja-

ciół, odpoczywających spokojnie w tym podzwrotnikowym Edenie.

Naraz slychać odgłos lekkich kroków i szelest stopami lamanych zarosli. Między rozchylonymi krzakami ukazały się dwie małe postacie, czarne, kędzierzawe, z połyskującą skórą, straszliwie brzydkie; jako okazy miejscowej ludności stanowiły dziwną sprzeczność z pięknoscią otaczającej przyrody.

To dwoje dzieci; chłopiec i dziewczyna w tym samym wieku co Hektorek i Elcia. Bojaźliwi z natury, przez ciekawość zbliżyli się do śpiącego rodzeństwa, na które spoglądali wielkimi, zdumionymi oczami. Wyraźnie mali Papuasi nie mieli wyobrażenia o ludziach z białą skórą, a zalekawieni tą osobliwością, zapomnieli o strachu. Radzi byli przekonać się, czy te śpiące figurki ży-

ją, czy mogą mówić, poruszać się dowolnie.

Chłopak namyślał się chwilę, potem oblał gałązkę z drzewa i przysunął się do nieruchomego ciałe Hektorka, koniec jej wsunął śpiącemu w nos. Garbusek zerwał się, jak pod dotknięciem elektrycznego stosu, jednocześnie obudziła się Elcia a małe murzyniątka usiedlać zaczęły, skacząc jak żaby.

Mimo dręczącego ich smutku i niepokoju, dzieci na ten widok wybuchnęły śmiechem.

— Podobają mi się malcy choć niezgrabne — oświadczyła skłonna do optymizmu dziewczynka — to zapewne dzieci tutejszych mieszkańców?

— Tak — odparł pewny swoich wiadomości etnograficznych Hektorek —

to są krajowcy Nowej Gwinei... mali Papuasi.

— Czego chcą od nas?

Łyskając białkami, z ustami otwartymi, murzyniątka słuchały rozmowy, której melodyjne brzmienie wpadało im do uszu nby dźwięki muzyki.

— Jacy oni tuiści? — zauważyła Elcia.

— Istotnie wyglądają jak utuczone gaski — przytwardził Hektorek.

Niestety, garbusek miał się przekonać niebawem o trafności porównania swego.

Ruchem zapraszał uprzejmie czarnych malców, aby się zbliżyli, ale oni onieśmieleni, nie wiedzieli sami, czy pozostać na miejscu, czy uciec do lasu, jak spłoszone króliki.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

*** Z teatru.** W sobotę wystawioną będzie na scenie teatru naszego, znakomita komedia z franc. E. Scribe i Legouvé pt. „Walka kobiet”, która z szalonym powodzeniem obiegła niemal wszystkie sceny europejskie. „Walka kobiet” wybierali sobie zawsze najznakomitsi nasi artyści na popis, ponieważ komedia ta w dziejach sztuki aktorskiej ma swoją ustaloną tradycję. Twórczość E. Scribe'go, który swojego czasu nadawał ton całej literaturze scenicznej, nie wyszła jeszcze zapewne z pamięci starszego pokolenia. Napisał on sam, lub do spółki z innymi, około 300 sztuk teatralnych: komedii obyczajowych, satyr politycznych, wodewilów, oraz tekstów do najslawniejszych oper jak: „Biała dama”, „Hugenoci”, „Żydówka” i wiele innych. Nikt też nie potrafił tak zawiązać intrygi i utrzymać uwagi widza aż do końca sztuki, jak właśnie Scribe. Te wszystkie zalety powinny i na naszej scenie zapewnienie sztuce należyte powodzenie.

*** Z Tow. Dziennikarzy i Literatów** w Poznaniu. Na ostatnim zebraniu Towarzystwa Dziennikarzy i Literatów w Poznaniu z dnia 31 grudnia 1910 roku, uchwalono po wyczerpującej dyskusji dwie rezolucje: 1) Towarzystwo Dziennikarzy i Literatów na Rzeszę niemiecką potępia majsurowiej niegodne napaści wzajemne dwóch pism polskich — „Gazety Gruzdzkiej” i „Wiarusa Polskiego”, które przynoszą szkodę niepowetowaną nie tylko stanowi dziennikarskiemu, lecz całemu społeczeństwu polskiemu. 2) Zdarzyło się w ostatnim czasie w jednym przypadku, że powód-Polak oraz obrońca-Polak, skierowali skargę o obrazę, popelnioną przez pewną gazetę, nie tylko przeciwko redaktorowi odpowiedzialnemu, ale ponadto przeciwko redaktorowi naczelnemu. Zdarzyło się nadto w dwóch przypadkach, że powód-Polacy i obrońcy - Polacy wezwali na świadków przeciwko redaktorom ich własnych kolegów redakcyjnych. — Objawami temi zajmowało się zebranie Towarzystwa Dziennikarzy i Literatów na Rzeszę niemiecką z dnia 31 grudnia 1910 r. i postanowiło zasadniczo zaprotestować w sposób stanowczy przeciwko oskarżaniu przed sądem pruskim naczelnych redaktorów, współpracowników i wydawców, — zamiast redaktorów odpowiedzialnych, — oraz przeciwko wymuszaniu od ich kolegów redakcyjnych zeznań pod przysięgą.

Tarząd Tow. Dziennikarzy i Literatów. Dr. Ludwik Miżerski, Oślesław Kędziński, prezes, sekretarz.

*** Poznań.** Bohaterem rewolwerowym, który w nocy z soboty na niedzielę strzelił trzykrotnie do policjanta, na narożniku ul. Pawła i Wiktorji (o czem donosiliśmy wczoraj), jest 23-letni kelner Fryderyk Wolff. Aresztowano go wraz z żoną, która w chwili dokonania napadu była w jego towarzystwie.

*** Przestroga.** W ostatnim czasie zjawia się nieznany mężczyzna u wdów po zmarłych członkach krajowego zabezpieczenia i każe sobie płacić 3 mk. pod pozorem, iż w kilku dniach doręczy im zieloną kartę, za okazaniem której zabezpieczenie wypłaci wdowom połowę wpłaconej przez mężów kwoty. Oszust, oczywiście zabrawszy pieniądze, nie pokazuje się więcej. Policja kryminalna śledzi owego nieznajomego.

*** Ciągienie** I klasy 224 tej loterii pruskiej rozpoczęło się dnia 13 bm.

*** Ze sądów.** Tutejszy sąd przysięgłych skazał parobka Z. z W. Słupi za występki przeciw moralności na półtora roku więzienia.

*** Konferencja** Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Jerzycach urzędująca w niedzielę dnia 15 bm. o g. 3 po południu w Ochronce obok kościoła wentu na rzecz ubogich. O laskawe przybycie i nadsyłanie darów na ręce Siostr Elżbietanki proszą miłosierne osoby uprzejmie.

Zarząd: X. proboszcz Mayer, Profes. Cybichowska, dyrektor, przewodnicząca. M. Noskiewiczowa, Drowa Kożuszkiewiczowa, wiceprzewodn. sekretarka. Irena Śniegocka, kasjerka.

*** Sławny Lionel** — człowiek lew — oszustem. Swego czasu popisywał się w Poznaniu Lionel, człowiek-lew; tłumy publiczności ścigało to dziwisko. Obecnie wydało się, że ów „człowiek lew” jest — interesowało się niezwykle tym człowiekiem grono profesorów uniwersyteckich i okazało się, co następuje: Lionel był zupełnie normalnie rozwiniętą — dziewczyną, której twarz pokryto gęstą i artystycznie wykonaną peruką z włosów „lwa” grzywą. Policja szwajcarska aresztowała „pogromcę” tego „lwa”, lecz gdy się zabrać chciała do Lionela, zdołał on zniknąć bez śladu.

*** 50-letni jubileusz kapłaństwa** obchodził w niedzielę X. radca Ussorowski w Kwiciszewie przy nader licznych udziałach duchowieństwa i obywatelstwa. Jubilat otrzymał ze wszech stron, nawet z Ameryki,

liczne dowody szczerzej sympatii i życzliwości.

*** Gnieszno.** Przed tutejszym sądem ławniczym toczył się w sobotę proces przeciw właścicielowi dóbr Wenderffowi o obrazę X. prob. Formanowicza z Modliszewka, jakiego się oskarżono dopuścić w liście do konsystorza. Sąd skazał W. na 500 marek kary.

*** Rogowo.** Tutejsza żydowska szkoła, do której uczęszcza obecnie tylko dwoje dzieci, będzie zniesioną a dzieci przyłączone będą do szkoły ewangelickiej.

*** Toruń.** W procesie przeciwko pp. Dominickiemu, Szczanieckiemu i towarzyszącyemu o przekroczenie ustawy o stowarzyszeniach uwolnił sąd wszystkich oskarżonych, a kosztą nałożył kasie państwowej.

*** Niebezpieczny sport.** Z kilku stron Niemiec donoszą o nieszczęśliwych przy uprawianiu sportu saneczkowego. W roku bieżącym już kilkanaście osób, starszych i dzieci znalazło śmierć, a ze złamaniami nogami i rękoma naliczyć można bardzo wiele. Sport ten, aczkolwiek zdrowy co do fizyki ciała, jest bardzo niebezpieczny.

*** Zaszczepienie Polki.** Pani Curie-Skłodowska w Paryżu, która ludzkości i nauce oddała wielkie usługi przez wynalezienie środka leczniczego radium, ma być zamianowaną członkiem akademii francuskiej. Zaszczepienie takiego jeszcze żadna kobieta nie dostąpiła, a mężów, którzy są członkami Akademii, nazywają „nieśmiertelnymi”. Są także głosy przeciwe, lecz przychylnych głosów zapewne będzie więcej.

*** Z Kościoleszek nad Gopiem** donoszą nam: Ostatniej niedzieli odbyło się w Kościoleszkach w pow. strzelińskim, na salce „Domu Katolickiego” o godz. 5 po poł. pierwsze przedstawienie sceniczne, w którym brał udział członkowie Tow. robotniczego, parafji kościoleskiej.

Nasi robotnicy, cały dzień zajęci pracą, poświęcał wieczory na wyczerpiecie się dwóch nie tylko uciechowych, ale także pouczających żartów scenicznych. Za dobre opanowanie ról i swobodę ich przedstawienie należy im się pochwała. Najwyższe jednak uznanie należy się X. Józefowi z Kościoleszek, który przedstawienie to urządził i nie mało dołożył starań, by wszystko poszło gładko. Sądźmy, że dobry przykład znajdzie zastosowanie także gdzieś indziej. Naszemu ludowi wiejskiemu należy się godziwa rozrywka.

Radość, jaka panowała w po brzegi wypełnionej salce, wskazywała, że zabawa i grającym i widzom robi przyjemność. Odegrano: „Ogólnie go bez mydła” i „Żyd i Mazur”.

Chłopi amatorzy wyuczyli się ról jak pacierza, sufler był prawie zbędny, „Żyd” przez fryzjera ze Strzelna świetnie uoharykeryzowany, grał z taką prawdą, że gdy zabierał się do zabrania trzosa zawieszzonego przez „Mazura” na ścianie, jakiś wyrostek, przejęty do żywego grą amatora, zaczął wołać ostrzegawczo: Patrzcie! chce skraść pieniądze!

Bardzo dobrze było, że pani Zakowska z Kościoleszek zaprowadziła przebywających u niej gości na przedstawienie, okazując tem żywe zainteresowanie się pracą X. proboszcza nad oświeceniem ludu.

Na początku wieczornicy dano świetlane obrazy, do których X. proboszcz Józefowicz czytał objaśnienia. Parafianie są wielce wdzięczni swemu proboszczowi, że taką godziwą rozrywkę im przygotował.

*** Bytom.** W Zabrze aresztowano rabusiów, którzy dokonali napadu w Dzielcach i tak ciężko postrzelili X. prob. Macoszkę, że ten skutkiem otrzymanej rany zmarł. — Rabusi pracowali w kopalni w Zabrze. Aresztowano ich w chwili, gdy żądali papierów, aby opuścić robotę i udać się do Królestwa. Kawalek sukna, znalezione na płocie drucianym probostwa, zupełnie dokładnie stosuje się do uszkodzonego odzienia jednego z rabusiów.

*** Adwentysta żołnierzem.** Przed najwyższym sądem wojskowym w Berlinie toczył się onegdaj bardzo ciekawy proces. Oskarżonym był niejaki Naumann, żołnierz, gorący zwolennik sekty adwentystów, który, zaciągnięty w roku 1907 do wojska, co sobotę regularnie uparczywie wzbraniał się pełnić służbę lub jaką bądź inną czynność. Przed sądem stał on już kilkakrotnie, zawsze oskarżony o nieposłuszeństwo wobec rozkazów przełożonych — w 15, 17, 18, 12 itd. przypadkach. Gdy mu prezes sądu zwracał uwagę, że postępowaniem swoim nie wyjdzie z murów więziennych, oświadczył, że niewolno mu siódemego dnia pracować. Na zapytanie, czy w razie wybuchnięcia wojny poszedłby w sobotę w pole, odpowiedział: „w tym przypadku usłuchałbym, bo nieszczęście już przededrzwiami.” Sąd ska-

zał N. na pięć i pół roku więzienia. Skazany wniósł natychmiast apelację.

*** Wykopalska.** Na tak zwanym wzgórzu kozackim w pobliżu Mokrego w Toruniu natrafiono na różne przedmioty pochodzące z okresu neolitycznego. Charakterystyczne są końce oszczepowe, na które dyrektor muzeum kopenhaskiego szczególną kładzie wartość. Podobne wykopalisko odkryto w miejscu tem w roku 1864. „Gaz. Tor.”

*** Miasto Berlin rośnie.** Berlińskiej radzie miejskiej przedłożono wniosek o zakupienie 2108 mórg gruntu pomiędzy Rummelsburgiem a Köpenikiem za 10 i pół milj. marek. Z tych 500 mórg przeznaczonych ma być na park ludowy.

*** Strajk szkolny we Francji.** W Tulonie zastrajkowali uczniowie wyższej szkoły obywatelskiej, ponieważ w klasach nie ma piecy, a pobyt w zimie w nieopalanym klasie niemożliwy. Z tej samej przyczyny przyłączyli się do strajkujących uczniowie szkół ludowych, tak że strajkuje teraz razem ogółem 11 tysięcy dzieci.

*** Kalendarz.** Czwartek 12 stycznia: Arkadiusza m. Wschód słońca o godzinie 8 minut 9, zachód o godzinie 4 minut 8.

Urząd stanu cywilnego.

Poznań, 9 stycznia 1910.

Zapowiedzie:

Książkowi Brunon Schulz z Frydą Goldbach. Wermistrz kolejowy Emil Jakob z Agnieszka Heth.

Śluby:

Kupiec Artur Oelsner z Henryką Harlam. Kołodziej Andrzej Sroka z Magdaleną Mager.

Urodziny:

Syna: Kotlarz Edward Schmidt. Robotnik Jan Szafranski. Szewc Józef Michalak. Krawiec Franciszek Musielak. Niezameżna M.

Córki: Nadasystent Alfons Heymann. Robotnik Walenty Jedraski. Robotnik Józef Przybylski. Niez. P. Mistrz szewski Kazimierz Bera. Robotnik Edward Quass. Szewc Aleksander Warszawski. Piekarz Józef Gierczyk. Niez. S.

Umarli:

Zameżna, Małgorzata Cohn z domu Lauter 22 lata. Henryk Jaworowski 8 lat. Uczeń szkolny Roman Powaliński 6 lat i 10 miesięcy. Apolonia Krawczyk 2 miesiące. Helena Kamińska 10 miesięcy. Antoni Szczepaniak 2 dni. Wdowa Katarzyna Kinast z domu Gazecka 75 lat. Gertruda Olejniczak 12 miesięcy. Szewc Jan Bibrowicz 51 lat. Małgorzata Volkmer 5 miesięcy. Kapitałista Jakób Gębicki 84 lat. Wdowa Rozalia Wiśniewska z domu Bartosz 82 lata.

Ruch w Towarzystwach.

Zebrania odbędą się:

— Roczne walne Tow. wstrzemięźliwości „Jutrzenka” w niedzielę o g. 4 i pół na sali dominikańskiej.

— Roczne walne Tow. przem. „Jedność” dziś w środę w zwykłym lokalu u p. Jarockiego.

Obrona prawna.

— Panu J. K. w G. Skoro pan posiadasz 14 kart kwitowych markami załepionych, nie pracujesz już dalej za wynagrodzeniem, a chcesz otrzymać zabezpieczenie, to musisz pan wlepić co dwa lata przynajmniej 20 marek dowolnej wysokości i w celu dowodu tego co dwa lata karty kwitowe zmieniać.

Od Redakcji.

— Zarządowi Kola Spiew. „Demiński” w Swarzędzu. Przesłanego nam oświadczenia, zwróconego przeciw Chórowi kościelnemu w Swarzędzu w tej formie umieścić nie możemy. Podane ono w formie tak zawilej i niejasnej, że trudno je nawet jako tako wygłosić. Oświadczenie zawiera przytem zwroty obraźliwe. Chętnie przyjmujemy od panów odporne niesłusznych zarzutów, trzeba jednak obronę napisać zwięźle i jasno. Niedźwiedź przystępną wyrzadzilibyśmy panom, gdybyśmy mieli przesłane nam oświadczenie dosłownie umieścić.

— Abonentowi. Najsumienniejszą loterią jest pruska loteria państwowa. Losów możesz pan nabyć u kolektorów pp.: Dittrich (firma Carl Hartwig) ul. Kolomba 20, Hellhoff św. 62. Hoyer ul. Naumanna 17, Rapmund ul. Wiktorji 5. Schroepfer ul. Kozia nr. 11.

— Pod lit. K. S. Nie radzimy panu z wymienioną firmą wdawać się w interesy. Za rzetelność firm nieznaną ekspedycja rzeczy nie może.

— Panu I. Sul. Szkoda czasu i atłas! Nie wdawaj się pan w poezję, do tego trzeba mieć dar przyrodzony. Na kleczenie wierszy bez rytmu, z lichym rymem i bez sensu, szkoda doprawdy czasu.

Wiadomości handlowe.

Poznań, dnia 10 stycznia 1911 r. (Urządowe notowania miejskiej komisji targowej na targu zbożowym).

	100 kilogramów:	średni	pośredni
Pazienica	19,30	18,50	17,62
Żyto	18,90	18,20	17,46
Jęczmień	15,90	14,50	13,30
Owies	14,80	14,30	13,90

Poznań, dnia 10 stycznia r.

Ceny zbożowe giełdy poznańskiej. Notowana przez Patronat Związku Spółek (Sekretariat dla „Rolnika”).

	100 kilogramów:	średni	pośredni
Pazienica	193	185	176
Żyto	189	182	173
Jęczmień	159	145	133
Owies	148	142	137

(Wszystko za 1800 kg. netto franko Poznań).

Targ mleczny na bydło. (Sprawozdanie urzędowe.) Poznań, 9 stycznia.

Spędzono lub zwiekano: 24 sztuk bydła rogatego 115 „ „ świni 23 „ cieląt 16 „ owies

Razem 178 sztuk zwiekano. Płacono za 50 klg. wagi żywej: Woły.

d) mało pariona, każdego wieku	—
e) pełnomięsne, młode	—
Buhaje.	—
b) pełnomięsne, utuczone, najprzedniejsze krowy najwyższe 7-letnie	—
c) średnio pasione młodsze i dobrze pasione starsze	35—38
d) mało pasione	29—33
Jalowice i krowy.	—
e) starze, pasione krowy i mniej rozwinięte młodsze krowy i jalowice	35—36
d) średnio pasione krowy i jalowice	30—33
e) mało pasione krowy i jalowice	20—25
Cielęta.	—
a) najwyborowsze cielęta utuczone	75—80
b) najwyborowsze cielęta utuczone i nie odsadzone	60—64
c) średnio cielęta utuczone i nie odsadzone	54—57
d) podłędne cielęta nie odsadzone	45—50
Owce.	—
b) starsze skopy utuczone i młodsze owce utuczone	—
c) średnio pasione skopy i owce (braki)	34
Świnie.	—
a) przeszło 3 centnary żywej wagi	47—48
b) pełnomięsne przeszło 2 i pół cent. z w.	45—47
c) pełnomięsne przeszło 2 cent. żyw. wagi	44—46
d) pełnomięsne do 2 centn. żywej wagi	41—44
e) mięsne	40—42
f) mactory	40—44

Interes był spokojny. — Targ apraktyczny.

Bydgoszcz, 9 stycznia. — (Sprawozdanie listy handlowej). Pazienica niemiecka miejscowa bez murek biała przyn. 180 funt. holenderskiej wagi 197 mk., tak samo patra 193 mk., — pośrednie gatunki atę notowania. — Żyto niemieckie, zdrowe 138 funtów holenderskiej wagi 140 mk., 121 funtów wagi 138 mk., najlepsze gatunki 000—000 marek. — Jęczmień dla młynarzy 130—133 marek. — Jęczmień dla browarów 145—156 mk., najgłówniejszy nad notowania. — Groch nominalnie. — Owies 124—143 marek. Ceny loco Bydgoszcz.

Wrocław, dnia 9 stycznia 1911 r.

	dobry tow.	średni tow.	poł. tow.	najw. najw.	najw. najw.	najw. najw.
Pazienica biała	19,50	18,60	18,50	17,60	17,50	16,50
Żyto	14,50	14,00	13,90	13,00	12,90	12,50
Jęczmień	14,00	13,80	13,70	13,00	12,90	12,50
Owies	14,90	14,40	14,30	13,80	13,70	12,90
Groch Wikt.	23,50	22,80	21,50	20	19,50	18,50
Groch mały	19,50	19,00	18,80	18	18,00	15,50

*** Toruń, dnia 11 stycznia 1911 r.** — (Sprawozdanie z handlu nasion B. Hozakowski, Toruń). Płacono za 50 kg. w partjach, a dostawiam wyborowo oczyszczone nasiona przy najwyższych notowaniach: Konieczna czerwona 60—80 marek. Konieczna biała 80—115 mk. Konieczna szwedzka 60—85 mk. Konieczna biała z szwedzką 50 do 70 mk. Konieczna chmielowa żółta 55—65 mk. Lekarzka rydzia 50—68 mk. Konieczna przelot polspolity 60—78 mk. Szardela 7—9 mk. Bajras szkodli (żydca) 20—23 mk. Bajras włoski 25—28 mk. Trawa kupa 75—85 mk. Trawa miodowa 30—40 mk. Koszowa 00—00 mk. Tymoteusz 42—45 mk. Sporek olbrzymi 9—12 mk. Wierza zimowa 24—28 mk. Bzepek latowy 15—18 mk. Siemie lina 18—21 mk. Gorczyca żółta 11—18 mk. Lubia niebieska 0,00 mk. Zubin żółty 0,00 mk. Marchew biała, olbrzymia, zielona 00 mk. Marchew biała otarta, popr. 90 mk. Mieszanka traw i konieczy na łąki mokre 48 mk. Mieszanka traw i konieczy na łąki suche 45 mk.

Za wszelkie ogłoszenia i reklamy Redakcja nie bierze żadnej odpowiedzialności.

Najlepiej wypróbować dla chorych na żołądek i kiszki

Kufek

Kufek mączka dla dzieci pokarm dla słabych i nierozw. dzieci.

Miękką jak aksamit i gładką

jak jedwab staje się skórą przez codzienne używanie mydła Myrrhola; jest ono z powodu swej ożywiającej, konserwującej i niezawodzącej działalności, ulubionym mydłem eleganckiego świata damskiego.

